

HUVIG v. FRANCIJA

(Eur. Court H.R., 24. 4. 1990, Series A no. 176-B)

1. - 7. [...]

7. G. Jacques Huvig in njegova žena Janine Sylvestre, [vlagatelja pritožbe], trenutno živita v Grau-du-Roi (Gard). Preden se je upokojil, je g. Huvig s svojo ženo vodil prodajo sadja in zelenjave [...]

8. 20. Decembra 1973 je direktor Davčnega urada v Haute-Marnu obtožil vlagatelja pritožbe in dve drugi osebi utaje davkov, pomanjkljivega oblikovanja postavk v poslovnih knjigah in nepravilnega računovodstva.

Preiskovalni sodnik v Chaumontu je 26. decembra uvedel sodno preiskavo. [...] 4. Aprila je žandameriji v Langresu izdal odredbo, v katerem je zahteval nadzorovanje in prepis poslovnih in zasebnih telefonskih klicev g. in ge. Huvig [...]

9. [...]

10. [...] G. Huvig je bil obsojen na osem mesečno zaporno kazen, ga. Huvig pa pogojno na dva meseca zopora.

11. - 14. [...]

15. Odkar je leta 1958 stopil v veljavo Zakon o kazenskem postopku, se glede [prisluškovanja telefonskim pogovorom] med drugim uporabljajo določbe 81., 151. in 152. člena, ki določajo:

81. člen

„Preiskovalni sodnik mora v skladu z zakonom sprejeti vse potrebne ukrepe, ki se mu zdijo potrebni za ugotovitev resnice.”

16. [...] Kazenski zakonik je bil dodan 368. člen, ki določa:

„Kdor okrne zasebnost drugega:

s prisluškovanjem, snemanjem ali oddajanjem besed, povedanih na zasebnem mestu brez privolitve, na kakršenkoli način

[...] se kaznuje [...]

[...]

17. - 23. [...]

24. G. in ga. Huvig sta zatrjevala, da je v pričujočem primeru prišlo do kršitve 8. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah, ki pravi:

„1. Vsakomur je zagotovljena pravica do spoštovanja njegovega zasebnega in družinskega življenja, njegovega doma in dopisovanja.

2. Javna oblast se ne bo vmešavala v izvrševanje te pravice, razen če je to v skladu z zakonom in nujno v demokratični družbi zaradi interesa nacionalne varnosti, javne varnosti ali ekonomske blaginje države ali z namenom, da se prepreči nered ali zločin, da se zavaruje zdravje ali morala ali da se zavarujejo pravice in svoboščine drugih.”

25. [...]

26. Besedna zveza „v skladu z zakonom” v smislu 2. odstavka 8. člena kot temeljno zahteva, da ima ukrep podlago v domačem zakonu, nanaša pa se tudi na kvaliteto spornega predpisa, ki mora biti dostopen prizadeti osebi, ta pa mora biti zmožna predvideti njegove posledice zanj, ter v skladu z vladavino prava.

27. [...]

28. [...]

Vdor v zasebnost je imel podlago v francoskem pravu.

29. Druga zahteva, ki izvira iz besedne zveze „v skladu z zakonom”, dostopnost predpisa, v pričujočem primeru ne predstavlja težave.

Tega pa ne moremo trditi za tretjo zahtevo po „predvidljivosti” predpisa. [...]

30. - 33. [...]

34. [...] Nikjer na primer niso definirane skupine oseb, za katere je moč sodno odrediti prisluškovanje telefona, niti narava prestopkov, ki opravičujejo tovrstno odredbo. Nič ne zavezuje sodnika, da bi časovno omejil trajanje prisluškovanja. Podobno nedoločeni so postopek za izdelavo poročil, ki vsebujejo prestrežene pogovore; varnostni ukrepi, ki naj bi skrbeli, da bi posnetki prišli nedotaknjeni in v celoti v roke obrambi in sodniku (ki bo težko preveril dejansko število in dolžino izvirnih trakov); in okoliščine, v katerih so posnetki lahko ali morajo biti uničeni in trakovi izbrisani, še posebej če je bila preiskava proti obtoženemu ustavljena ali je bil oproščen s strani sodišča. [...]

35. Na kratko, francosko pravo, pisano in nepisano, ne določa z razumno jasnostjo obsega in načina izvrševanja pomembne diskrecije, zaupane javnim oblastem. [...] G. in ga. Huvig nista uživala minimalne stopnje varstva, do katere so državljani upravičeni v skladu z vladavino prava v

demokracični družbi (glej sodbo iz primera Malone, Series A, no. 82). [...]
Zato je prišlo do kršitve 8. člena Konvencije.